

Sygn. akt XV Ca 1609/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Brygida Łagodzińska (spr.)

Sędzia: SO Marcin Radwan

Sędzia: SR del. Mariusz Przybylak

Protokolant: prot. sąd. Agata Lipowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 lutego 2014 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa małoletniego M. K. (1) reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego M. K. (2) przeciwko A. M.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z dnia 31 lipca 2013 r.

sygn. akt IV RC 583/12

1. oddała apelację;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 300 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

/-/ M. Radwan/-/ B. Łagodzińska/-/ M. Przybylak

UZASADNIENIE

Małoletni powód M. K. (1) działający przez matkę M. K. (2) wniósł pozew o podwyższenie alimentów od pozwanego A. M. z kwoty 300 zł do kwoty 1.500 zł miesięcznie oraz z zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany A. M. uznał powództwo do kwoty po 400 zł miesięcznie wnosząc o oddalenie pozwu w pozostałej części.

Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu wyrokiem z dnia 31 lipca 2013 roku w punkcie 1. zasądził od pozwanego A. M. tytułem alimentów na rzecz powoda M. K. (1) kwotę 600 zł miesięcznie, poczynając od 1 sierpnia 2012 roku do 31 sierpnia 2013 roku oraz po 700 zł miesięcznie, poczynając od 1 września 2013 roku, płatne matce małoletniego powoda M. K. (2) z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek raty i to w miejsce alimentów ustalonych w ugodzie sądowej z dnia 19 stycznia 2007 roku w sprawie VII RC (...) Sądu Rejonowego w P., w punkcie 2. w pozostałej części oddalił powództwo, w punkcie 3. nie

obciążył stron kosztami sądowymi, w punkcie 4. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 799 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w punkcie 5. wyrokowi w punkcie 1. nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowią następujące ustalenia i rozważania Sądu pierwszej instancji:

Małoletni powód M. K. (1)urodzony w dniu (...)pochodzi z nieformalnego związku (...), który rozstał się z matką dziecka jeszcze przed urodzeniem małoletniego, a następnie uznał swoje ojcostwo. Alimenty ustalono ugodą w sprawie VII RC (...)Sądu Rejonowego w P.z dnia 19 stycznia 2006 na kwotę 300 zł miesięcznie poczynając od 1 października 2006. W dacie zawarcia tej ugody małoletni powód mający prawie 4 miesiące mieszkał z matką u jej rodziców. M. K. (2)nie miała innych dzieci, studiowała dziennie na IV roku P., nie otrzymywała żadnego stypendium, nie pracowała, w pełni była na utrzymaniu swych rodziców. Główne koszty mieszkaniowe przypadające na małoletniego wynosiły łącznie 135 zł (prąd 35 ,gaz 60 zł, woda 40 zł), a opiekunka 300 zł -wszystko miesięcznie. Pozostałe miesięczne koszty utrzymania chłopca wynosiły łącznie 560 zł : pieluchy 180 zł, kosmetyki 100 zł, proszki i płyny do prania 50 zł, lekarstwa i witaminy 50 zł, pokarm typu sztuczne mleko co najmniej 80 zł, odzież 100 zł. Pozwany w żaden sposób niełożył na syna, a odwiedził go tylko kilka razy. Pozwany A. M.w dacie zawarcia ugody miał na swym utrzymaniu jeszcze niespełna 9 letnie dziecko, na które płacił dobrowolnie 262 zł miesięcznie. Twierdził, iż nie pracował, pracę zakończył we wrześniu 2006. Pracował do września włącznie jako kierowca ciężarówki zarabiając średnio 3.000 zł. Potem szukał takiej samej pracy zagranicą. Z zawodu był mechanikiem samochodowym. Mieszkał z rodzicami, którym dawał około 300 zł na swe utrzymanie. Nie miał żadnego majątku. Obecnie małoletni powód M. K. (1)mieszka nadal ze swoją mamą, ale w mieszkaniu, które M. K. (2)kupiła na przełomie 2009/2010 roku częściowo na kredyt, w którym rata wynosi ok. 530 zł miesięcznie. Lokal ma pow. 53m2, dwa pokoje i w jego zakupie pomogli finansowo matce powoda jej rodzice i dziadkowie. Rodzice M. K. (2)splacają raty kredytu mieszkaniowego. Matka powoda pozostaje w nieformalnym związku, przy czym nie mieszka na stałe z partnerem, nie prowadzą wspólnego gospodarstwa. Czasami u niej nocuje, 3-4 razy w tygodniu, w pozostałym zakresie mieszka u swoich rodziców, pracuje. Koszty utrzymania mieszkania w zakresie opłat bieżących eksploatacyjnych wynoszą: 350 zł czynsz, 102 zł prąd, 261 zł woda i co, łącznie 713 zł miesięcznie. Matka powoda M. K. (2)ma 29 lat, jest inżynierem produkcji. Pracowała przy sprzedaży w firmie (...)na podstawie umowy na czas nieokreślony i zarabiała w okresie od lipca 2012 do października 2012, łącznie z premiami i dodatkami „na rękę „ średnio 2.970,96 zł - łącznie 14.854,78 zł. Od 10 grudnia 2012r. jest zatrudniona w firmie (...) Sp. z o.o.na czas określony - rok - jako stażysta , przy kontroli jakości. Zmieniła pracę gdyż dotychczasowa związana była z wyjazdami służbowymi, nawet za granicę, a nadto nie była po linii jej wykształcenia. Prócz mieszkania matka powoda ma samochód osobowy S. (...)rocznik 2005 - od ok. 3 lat. W latach 2007-2009 korzystała z pomocy C., obecnie już nie. Małoletni powód M. K. (1)do końca roku szkolnego 2013r. uczęszczał do przedszkola z opłatą ok. 350 zł miesięcznie. Od września 2013r. rozpoczął naukę w I klasie SP publicznej, co warunkowało zakup wyprawki w postaci podręczników i zeszytów oraz innych przyborów i akcesoriów. Z uwagi na konieczność pozostawiania po lekcjach w świetlicy będzie miał wykupione obiady. Małoletni nigdy nie chorował przewlekłe, ale aktualnie rozpoznano u niego alergię na pyłki i jest leczony u lekarza alergologa. Ma zalecone objawowo leki, w tym dospojówkowe oraz antyhistaminowe syropy i tabletki. Podlega odczulaniu, jednak nie można tego czynić w okresie pylenia. Odpłatność za ww. leki wynosi 100 zł na dwa miesiące. Uczęszcza dodatkowo na zajęcia z piłki nożnej w Akademii (...)za odpłatnością miesięczną 140 zł, wcześniej była to kwota 110 zł. W planach jest nauka j. angielskiego co wyniesie ok. 30 zł za jedno zajęcia. W roku bieżącym nie był na koloniach, ani żadnym wyjeździe rodzinnym, w zeszłym roku był z matką i jej partnerem w Bułgarii, przy czym pobyt kosztował 1.300 zł za dziecko i ok. 2.500zł za matkę, a finansowo pomogła jej rodzina. Małoletni jest leczony stomatologicznie i w roku bieżącym był na wizycie 6 razy - leczenie zębów mlecznych 50 zł, stałych 100 zł jednorazowo. Zdaniem Sądu Rejonowego koszty utrzymania powoda w skali miesiąca wynoszą aktualnie: wyżywienie w domu 300 zł, 140 zł piłka nożna, ok. 100 zł obiady w szkole, ok. 120 zł wydatki szkolne (w tym podręczniki, składki, przybory), 150 zł odzież i obuwie, 50 zł leki, 50 zł środki higieny i czystości, 30 zł leczenie stomatologiczne, 70 zł rozrywka i kultura (place zabaw, zabawki), ok. 83 zł wakacje, ok. 285 zł partycypacja w kosztach utrzymania mieszkania (przy uwzględnieniu 2,5 osób zamieszkujących - matki i powoda oraz częściowo partnera matki), ok. 1.370 zł łącznie miesięcznie. W zakresie utrzymania chłopca pomagają jego matce jej rodzice i dziadkowie. Pozwany nie płaci alimentów dobrowolnie, komornik egzekwuje nieregularnie i niższe kwoty. Pozwany niełoży dodatkowo na syna, a kontakty są sporadyczne i krótkotrwałe. Małoletni średnio dwa razy w roku jeździ do

dziadków ze strony ojca, m.in. w okolicach Bożego Narodzenia. W 2012r. otrzymał od nich paczkę ze słodyczami i przekazali mu też piłkę nożną z Euro jako prezent od ojca. Ostatnio, w toku sprawy, widział się z synem 3 krotnie, w tym dwukrotnie przy wyrabianiu paszportu. Nie jest zainteresowany rozwojem dziecka, jego wiadomościami z przedszkola. Pozwany A. M. ma 37 lat, jest z zawodu mechanikiem samochodowym. Posiada uprawnienia w zakresie kat. B, C, B+E od 1993r. i C+E od 2006r. Jest zameldowany u swoich rodziców na Ś. i zamieszkuje w ich domu, czasem pomieszkuje u swojej dziewczyny. Partycypuje w kosztach mieszkaniowych przekazując rodzicom 200 zł na opłaty i wyżywienie, czasami dodatkowo zakupując żywność. Koszty utrzymania nieruchomości w zakresie bieżącym obejmują: woda ok. 90 zł, gaz ok. 500 zł, prąd ok. 115 zł, zgodnie z przedłożonymi rachunkami. Obecnie jest zatrudniony w firmie (...) na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 7.05.2012r. w wymiarze 1/2 etatu z wynagrodzeniem 750 zł brutto tj. ok. 600 zł netto miesięcznie. Pracuje jako kierowca T. i odbywa trasy po Polsce - przede wszystkim P.-S., a samochodem dostawczym głównie do N.. Czasami pozostawia samochód w miejscu dojazdu i wraca do P. innym środkiem transportu. Trasa ciężarówką obejmuje 9 godzin jazdy i 11 godzin odpoczynku. Nie pracuje na pełen etat, bo na razie firma nie ma takiego zapotrzebowania. Nie otrzymuje diet, ani żadnych innych składników wynagrodzenia. Kwota wynagrodzenia jest co miesiąc taka sama, niezależnie od ilości przejechanych kilometrów i godzin pracy - jeśli nie byłoby wyjazdu także otrzymałby wynagrodzenie. Średnio ma 4 wyjazdy w miesiącu. Wyjątkowo dwukrotnie był we W. za co otrzymał po 200 zł każdorazowo. Dodatkowo podejmuje prace u kolegi w warsztacie samochodowym z czego łącznie zarobił ok. 2.000 zł w 2013 roku. Użytkuje samochód V. (...) rocznik 2011 będący w posiadaniu pracodawcy na podstawie umowy leasingu. Pozostaje do jego dyspozycji jeśli nie potrzebuje go szefowa i może wówczas użytkować auto także do celów prywatnych pobierając paliwo na firmę. Własnego samochodu pozwany nie posiada. Nie udało mu się podjąć pracy za granicą gdyż za słabo zna język obcy. Aktualnie wie, że jego koledzy wracają do kraju gdyż tam także jest problem z zatrudnieniem. Wobec pozwanego prowadzone są egzekucje komornicze z tytułu niealimentacji. Zadłużenie ma i na powoda i na drugie dziecko z innego związku - córkę D. R., lat 14. Obowiązek alimentacyjny na córkę wynosi 260 zł miesięcznie. Nie ma własnego majątku, nie jeździ na wakacje. Na koncie bankowym w N. Bank na dzień 2.04.2013r. saldo wynosiło 0,34 zł. Z pisma Powiatowego Urzędu Pracy z dnia 5 czerwca 2013r. wynika, że są oferty pracy dla mężczyzn w zawodzie mechanik samochodowy z wynagrodzeniem od 2.000 zł brutto do 2.500 zł miesięcznie, kierowca samochodu dostawczego z przyczepą od 9 zł brutto/h oraz pozostałe, m.in. kierowca samochodu osobowego od 1.600 zł brutto, pracownik fizyczny od 1600zł brutto. Dochód łączny pozwanego za rok 2012r. wyniósł zgodnie z zeznaniem podatkowym 5.113 zł., a za rok 2011 - 1.882,82 zł z tytułu stosunku pracy i 1.316,04 zł z tytułu działalności wykonywanej osobiście. Stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie dokumentów zebranych w aktach sprawy oraz akt sprawy VII RC (...) Sądu Rejonowego w P. i zeznań stron. Sąd oddalił wnioski dowodowe pełnomocnika strony powodowej o przeprowadzenie dowodu ze złożonych w jednym egzemplarzu druków z Internetu. Dokumenty zostały złożone po określonym dla strony terminie do składania wniosków dowodowych, przy czym Sąd ich nie zwrócił zgodnie ze wskazanym rygorem i rozważał dopuszczenie ich z uwagi na informacje w nich zawarte, ale strona powodowa nie wywiązała się z terminu do złożenia odpisu dla strony pozwanej. Sąd pierwszej instancji dał w zasadzie wiarę zeznaniom stron w zakresie ich bieżącej sytuacji osobistej i majątkowej. Żądanie strony powodowej znajduje uzasadnienie w art. 138 kro w zw. z art. 133 § 1 kro i art. 135 kro. Zgodnie z treścią art. 138 kro, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Taka zmiana stosunków może wystąpić zarówno po stronie zobowiązanego, jak i uprawnionego, a także po obu stronach jednocześnie. Zmiana ta, niezależnie od tego, po której stronie występuje, winna mieć charakter istotny tj. polegać na istotnym zmniejszeniu się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami, czy też zwiększeniu się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, jak i istotnym zwiększeniu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji. Rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 kro wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasadzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu. Ostatni obowiązek alimentacyjny został ukształtowany ugodą z 2007r. Wówczas małoletni powód miał 4 miesiące, a jego matka studiowała i pozostawała na utrzymaniu swoich rodziców. Pozwany natomiast nie pracował, planował wyjazd z kraju celem podjęcia zatrudnienia, łożył ok. 260 zł miesięcznie na rzecz swojej 9-letniej córki. Sąd pierwszej instancji nie miał wątpliwości, iż od tego czasu nastąpiła zmiana w świetle art. 138 kro warunkująca ich podwyższenie. Jednakże Sąd nie znalazł uzasadnienia dla uwzględnienia powództwa strony powodowej w całości i to zarówno analizując przesłanki występujące po stronie powodowej jak i pozwanej. Uznał, iż zgłoszona deklaracja pozwanego w postaci uznania powództwa do kwoty 400 zł miesięcznie nie jest

wystarczająca w stosunku do potrzeb uprawnionego i nie wyczerpuje możliwości zobowiązanego. Małoletni powód jest dzieckiem w przededniu realizacji obowiązku szkolnego, co determinuje koszty utrzymania. Jednakże z uwagi na uczęszczanie do przedszkola i uiszczanie z tego tytułu opłaty miesięcznej, Sąd zwrócił uwagę, iż de facto koszty te nie ulegną diametralnej zmianie a jedynie zmieni się ich struktura wewnętrzna. Dlatego też Sąd Rejonowy ustalił koszty utrzymania dziecka uznając, iż z pewnością powództwo zasługuje na uwzględnienie od daty 1 sierpnia 2012r. - zgodnie z żądaniem pozwu. Chłopiec nie chorował przewlekłe i nie były ponoszone specjalne koszty w zakresie jego leczenia aż do chwili diagnostyki alergologicznej i ustalenia alergii na pyłki. Małoletni trenuje piłkę nożną i Sąd uznał ponoszenie wydatku w wysokości 140 zł miesięcznie z tego tytułu za zasadne. Z uwagi na pozostawanie matki chłopca w nieformalnym związku i pomieszkiwanie partnera w mieszkaniu przyjął, iż winien on ponosić część kosztów z tego tytułu. Sąd Rejonowy uznał, że zasadnym będzie przyjęcie tych kosztów w odniesieniu do 2 i pół osób zamieszkujących skoro konkubent matki nie jest tam mieszkańcem stałym. Poza tym ustalony katalog wydatków dziecka nie odbiegał w żaden sposób od doświadczenia życiowego i zawodowego Sądu w tym zakresie i był zgodny z wiekiem dziecka i stopniem jego rozwoju. Zdaniem Sądu pierwszej instancji ustalone potrzeby dziecka wynoszą ok. 1.370zł w skali miesiąca. Fakt pójścia chłopca do szkoły natomiast z pewnością wpłynie na szereg wydatków incydentalnych, do poniesienia których będzie zobligowana matka chłopca. M. K. (2)pracuje, posiada stały dochód, a nadto na co dzień opiekuje się synem i czyni na jego rzecz osobiste starania. Nie ma w tym zakresie żadnego wsparcia ze strony jego ojca, który nie uczestniczy w życiu dziecka osobiście - jedynie sporadycznie i incydentalnie, jak i nie łoży na niego dodatkowo. Nie wywiązuje się też należycie z nałożonego obowiązku alimentacyjnego. Sąd odniósł się do przesłanki możliwości majątkowych i zarobkowych osoby zobowiązanej do alimentów (art. 135§1 kro). Pozwany aktualnie pracuje przy czym jego dochody są bardzo niskie. Sąd pierwszej instancji nie znalazł podstaw do kwestionowania przedłożonych dokumentów, przy czym w świetle powyższej przesłanki ustalając wymiar obowiązku alimentacyjnego nie należy kierować się wyłącznie faktycznie osiąganymi dochodami, ale takimi jakie mógłby osiągnąć przy dołożeniu staranności, tzn. z pełnym wykorzystaniem swoich umiejętności i czasu. W tym zakresie Sąd ocenił możliwości pozwanego zdecydowanie szerzej niż te wykazywane przez niego, częściowo posiłkując się w tej kwestii pismem z PUP. Pozwany jest osobą młodą zawodowo, w pełni sił, nie posiada udokumentowanych problemów zdrowotnych, a tym bardziej orzeczenia o niepełnosprawności. Nie ma obciążeń osobistych, które tłumaczyłyby pracę jedynie w wymiarze 1/2 etatu. Pozwany ma możliwości by zarabkować na poziomie rzędu 2.000 zł netto miesięcznie i to z uwzględnieniem niekorzystnych zmian gospodarczych i załamania rynku pracy. Jeśli nie jest to możliwe u dotychczasowego pracodawcy winien szukać innej, podejmować dodatkowe i dorywcze. Posiadane kategorie prawa jazdy oraz doświadczenie pozwanego czynią go atrakcyjnym kandydatem dla potencjalnego pracodawcy. Mieszka obecnie z rodzicami, koszty utrzymania własnego ponosi nieznaczące, a nadto obowiązek alimentacyjny wobec powoda jest priorytetowym. Pozwany nie interesuje się chłopcem i winien ponosić ciężar jego utrzymania z uwzględnieniem tego faktu. A. M.ma na utrzymaniu drugie dziecko, ale starsze, co było już wiadomym, a nowej rodziny nie założył i nie ma nowych małoletnich dzieci. Zatem nie jest to okoliczność zarówno nowa, jak i determinująca kształtowany w sprawie przedmiotowej obowiązek zważywszy, iż zakres świadczeń na rzecz starszej córki nie uległ zmianie. Mając na uwadze powyższe, na podstawie wskazanych przepisów prawa, Sąd pierwszej instancji zobowiązał pozwanego do łożenia na rzecz małoletniego powoda kwoty po 600 zł miesięcznie od 1 sierpnia 2012r. do 31 sierpnia 2013r. oraz po 700 zł miesięcznie poczynając od dnia 1 września 2013r. i w miejsce alimentów ustalonych ugodą Sądu Rejonowego w P.w sprawie VII RC (...). W pozostałej części powództwo oddalił. Sąd podkreślił, iż orzekając o aktualnym obowiązku alimentacyjnym i tak podwyższył go wobec dotychczasowego o 100% i więcej, co uczynił w oparciu o treść art. 138 kro w zw. z art. 135 kro. Dla wyższej partycypacji nie znalazł uzasadnienia. Z drugiej strony Sąd wskazał, iż pozwany jako osoba zobowiązana do alimentacji powoda winien liczyć się z możliwością podwyższenia tego obowiązku, bowiem rozwój dziecka jak i warunki gospodarcze mają wpływ na wzrost wydatków w tym zakresie. Właśnie choćby rozpoczęcie edukacji szkolnej jest progiem, którego przekroczenie łączy się ze zwiększonymi potrzebami dziecka, co Sądowi wiadomym jest z doświadczenia zawodowego i życiowego. Zatem by zapewnić odpowiednią realizację tych potrzeb Sąd zasądził od pozwanego na rzecz syna kwotę po 700 zł miesięcznie od dnia 1 września 2013r. O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. i nie obciążył pozwanego kosztami sądowymi. O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, póź. 1348 ze zm.) i Sąd zasądził od pozwanego kwotę 799 zł na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów

zastępstwa procesowego, proporcjonalnie do wyniku sprawy. Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd z urzędu nadał wyrokowi w części zasądzającej alimenty rygor natychmiastowej wykonalności, a na podstawie art. 1082 k.p.c. w zw. z art. 781 § 1 k.p.c. nadał klauzulę wykonalności na punkt 1 wyroku.

Apelację od wyroku wniósł pozwany zaskarżając go w punktach 1, 4 i 5. Orzeczeniu zarzucił:

- naruszenie prawa procesowego art. 233§1 k.p.c. poprzez ocenę dowodów sprzeczną z dyrektywą wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, a w konsekwencji niewłaściwe uznanie przez Sąd I instancji, że potrzeby małoletniego zwiększyły się w ten sposób, iż zasadnym będzie podwyższenie dotychczasowej renty alimentacyjnej o 100% i więcej, w momencie, gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika konieczność tak znacznego podwyższenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego na rzecz małoletniego syna stron,

- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu I instancji z treścią zebranego w sprawie materiału, polegająca na błędnym przyjęciu, że możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego pozwalają na podwyższenie renty alimentacyjnej na rzecz małoletniego z kwoty 300 zł miesięcznie do kwoty 600 zł miesięcznie od 1 sierpnia 2012 roku do 31 sierpnia 2013 roku oraz do kwoty 700 zł miesięcznie poczynając od 1 września 2013 roku, pomimo, że pozwany uznał powództwo do kwoty 400 zł miesięcznie, a jego sytuacja majątkowa i zarobkowa, wykazana w niniejszej sprawie i nie kwestionowana przez Sąd i drugą stronę, nie pozwala pozwanemu na ponoszenie obowiązku alimentacyjnego w tak znacznej kwocie.

Apelujący wniósł wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku w granicach zaskarżenia poprzez orzeczenie obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniego w wysokości 400 zł miesięcznie, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania przed Sądem II instancji, w tym zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się bezzasadna.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowił art. 138 k.r.i.o. Niewątpliwie od 2007 roku, kiedy to zostały ustalone alimenty w ugodzie nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca zmianę orzeczenia dotyczącą obowiązku alimentacyjnego. Sąd Rejonowy prawidłowo porównał sytuację obu stron w chwili zawarcia ugody z ich obecną sytuacją materialną i rodzinną. Dwie przesłanki określone w art. 135§1 k.r.i.o. warunkują wysokość alimentów tj. usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego.

Pozwany zarzucił w apelacji, iż od 2007 roku wydatki na małoletniego nie wzrosły o 100%. Niewątpliwie wydatki nie wzrosły o 100%, albowiem Sąd Rejonowy ustalił, iż obecnie usprawiedliwione potrzeby małoletniego kształtują się na poziomie około 1.400 zł, a chwili zawarcia ugody te wydatki wynosiły około 995 zł. Apelujący pominął jednak całkowite fakt, iż z uwagi na to, że poprzednie alimenty zostały ustalone kiedy dziecko miało około 4 miesiące, obecnie zaś dziecko uczęszcza do szkoły, (w chwili orzekania przez Sąd Rejonowy uczęszczało do przedszkola), radykalnie uległa zmiana w strukturze wydatków powoda. Zauważyć nadto należy, iż w chwili zawarcia ugody ustalone alimenty stanowiły zaledwie około 30 % usprawiedliwionych potrzeb dziecka, obecnie zaś zasądzone alimenty stanowią około 50 % tych potrzeb. Przy czym w 2007 roku pozwany twierdził, iż nie pracuje, obecnie zaś jest zatrudniony na 1/2 etatu. Nie sposób pominąć, iż matka dziecka nadal obowiązana będzie podnosić połowę kosztów utrzymania powoda, pomimo, iż sprawuje ona osobistą pieczę i opiekę nad dzieckiem. Wypełnia tym samym swój obowiązek alimentacyjny

określony w §2 art. 135 k.r.io. Pozwany zaś nie uczestniczy w wychowaniu i opiece nad dzieckiem, co wpływa na to, iż większym zakresie powinien ponosić koszty utrzymania dziecka.

Nietrafny był również zarzut pozwanego, iż jego możliwości zarobkowe i majątkowe nie pozwalają mu na płacenie alimentów w kwocie ponad 400 zł. Pozwany uzyskuje wprawdzie z tytułu pracy wynagrodzenie w kwocie 600 zł netto, ale jest to zatrudnienie na 1/2 etatu. Zdaniem Sądu Okręgowego A. M. nie wykorzystuje swoich możliwości zarobkowych. Jest on człowiekiem młodym, zdrowym, ma dwa zawody – kierowcy i mechanika samochodowego. Nie ma przeszkód aby podjął pracę w pełnym wymiarze czasu pracy. Możliwości zarobkowe pozwanego określić należy na co najmniej 2.000 zł, co wynika z ofert Powiatowego Urzędu Pracy w P., który to dowód został przeprowadzony przed Sądem Rejonowym. Zauważyć również należy, iż pozwany zgodził się na alimenty na powoda w kwocie 400 zł, a zatem na jego utrzymanie pozostałaby kwota 200 zł, która niewątpliwie nie wystarczyłaby na zaspokojenie nawet elementarnych jego potrzeb. Tym bardziej, iż pozwany obowiązany jest nadto do płacenia alimentów na drugie dziecko w kwocie 260 zł. Otrzymywane zatem wynagrodzenie nie wystarczyłoby nawet na opłacenie alimentów na dzieci.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. apelację pozwanego oddalił.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzekł na podstawie art. 108§1 k.p.c. oraz art. 98§1 i 3 k.p.c. i §13 ust. 1 pkt 1 w zw. §6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, obciążając nimi pozwanego jako stronę przegrywającą.

/-/ M. Radwan/-/ B. Łagodzińska/-/ M. Przybylak